

[Økonomi- og budgetministeren.]

møde i rådet med en første rapport, som vi så forventer rådet vil tage stilling til. Det andet, jeg gerne vil nævne, er arbejdet med PP2, perspektivplan nr. 2, der jo i mange henseender adskiller sig fra perspektivplan nr. 1, først og fremmest derved at den inddrager erhvervslivet i sine overvejelser, men også derved at den inddrager og nødvendigvis må inddrage alle de forhold, der påvirker den samfundsmæssige udvikling, derunder f.eks. spørgsmålet om, hvordan det private forbrug udvikler sig, altså hvordan husholdningernes placering i det økonomiske billede udvikler sig.

Man er i arbejdet med PP2 nået dertil, at redaktionsudvalget — og det har fået tilslutning i styringsorganet — nu har udarbejdet en foreløbig grundlæggende disposition, som i og for sig beskæftiger sig med alle de grundlæggende problemer, og det er nu meningen i den række af udvalg, som er nedsat under PP2, at disse med udgangspunkt i disse problemer, i disse spørgsmål og i de retningslinjer, der ligger i det, man har trukket op, skal søge at, om jeg så må sige, sætte kød på. Det er stadig håbet, at vi kan nå frem til at have PP2, i hvert fald et foreløbigt udkast til den, klar til sommer.

Det vil jeg også gerne sige, fordi dette udkast til PP2 opererer med, at den 15-årige periode hensigtsmæssigt bør bygges op i 2 afsnit: en 5-årig periode, der gælder 1973-77, og som altså vedrører den overgangsperiode, der gælder for vor indtræden i Fællesskaberne, og perioden fra 1978 til 87, for nu at holde os til de lange tal, hvor bedømmelsen og vurderingen er foretaget på grundlag af, at vi er blevet fuldt og helt medlemmer af Fællesskaberne. Jeg er enig i den betragtning — det har jeg også givet udtryk for over for formandskabet for styringsrådet — og jeg tror, det vil være hensigtsmæssigt, at vi i første omgang opererer med, hvorledes vi skal tilrettelægge vores samkørende økonomiske politik og derunder den offentlige udgiftspolitik, som jo trods alt, skal man ikke glemme, omfatter omtrent 50 pct. af nationalproduktet og derfor er aldeles afgørende for, hvorledes hele udviklingsforløbet kommer til at blive.

Vi arbejder i øjeblikket i budgetministeriet med finanslovsforslaget for 1973-74 og de 3 følgende finansårs budgetoverslag. Jeg har

bedt budgetministeriet om at gøre betragtninger gældende også vedrørende det fjerde budgetoverslagsår; om vi kan nå at få tallene for dette fjerde år eksakt frem, er nok tvivlsomt, men hovedlinjerne vil vi kunne få, således at vi, samtidig med at finanslovsforslaget fremsættes, vil have de fire følgende budgetår for de tre førstes vedkommende udarbejdet, for det fjerde budgetårs vedkommende i hvert fald i hovedtræk. Det vil give os en mulighed for at vurdere, hvilken finanspolitik vi skal føre i 1973-74 på baggrund af de udviklingstendenser og de udviklingsønsker, vi måtte have for den offentlige økonomi i de følgende år.

Jeg har haft lejlighed til at besvare i går i et udvalg spørgsmålet om, hvor langt vi var nået med bespareelsesplanerne, og jeg kan sige, at der i forhold til det, som jeg havde lejlighed til at meddele under september-samlingen, ikke er sket noget, der i hvert fald er kommet frem til mit skrivebord endnu. Proceduren er den, at i øjeblikket forhandler embedsmændene imellem budgetministeriet og de enkelte ressortministerier om opbygningen af finanslovsforslaget og budgettallene, og når de i løbet af nogle uger er kommet igennem det, kommer det på sædvanlig manér til drøftelse imellem budgetministeren og de enkelte ministre, før den endelige redaktion kan komme til at foregå. Før vi har dette, kan vi ikke have nogen fuldstændig oversigt over, hvor langt vi når med bespareelserne i 1973-74, men jeg understreger altså, at regeringens vilje til at nå længere end det, vi hidtil har opnået, er til stede, og at vi ikke vil være i stand til at fremlægge resultatet, før finanslovsforslaget foreligger. Men da det kommer til at vedrøre finansloven for 1973-74, skulle der jo også være tid for folketinget til på grundlag af det oplæg, vi kommer med, at diskutere de øvrige konkrete bespareelsesplaner, som de forskellige partier her i tinget måtte have.

Ministeren for udenrigsøkonomi, europæiske markedsanliggender samt nordiske anliggender (Ivar Nørgaard): Det er historiske timer, vi oplever i disse døgn. I dag har dronningen ratificeret traktaten og underskrevet loven om Danmarks tiltrædelse til det europæiske fællesmarked, og i går til sagde SF's ordfører sin fulde støtte til at fastholde den socialdemokratiske regerings